

Ministerie van Defensie

Militaire Inlichtingendienst
Afdeling Inlichtingen

Postbus 20701
2500 ES Den Haag

Telefoon (070) 31 880 04
Telex 31337 MVD/GV/NL
Telefax (070) 31 879 51

Aan:
Zie verzendlijst

Uw brief

Uw kenmerk

Ons nummer

Datum

DI 5980000 30

07 januari 1998

Onderwerp

Voormalig Joegoslavië (01/98)

1. Hierbij doe ik U toekomen een notitie over de recente ontwikkelingen in het voormalige Joegoslavië.
2. Zonder bijlage is deze brief ongerubriceerd.

Hoofd Militaire Inlichtingendienst

H.J. Vandeweijer
Commodore

Bijlagen

één (1)

Bezoekadres

Kalvermarkt 28, Den Haag

Doorkiesnummer

(070) 31 87433

Verzoeken bij beantwoording datum, nummer en onderwerp te vermelden.

VERZENDLIJST behorende bij brief MID nr. D1593000080

d.d. 07 jan 1998

AAN:

Ministerie van Algemene Zaken
t.a.v. Coördinator van de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten

Hoofd Binnenlandse Veiligheidsdienst
t.a.v. Dhr. [redacted] avr. [redacted]

Ministerie van Buitenlandse Zaken
t.a.v. plv DGPZ

NL-HPMV NAVO-Brussel

IMS/INT DIV, t.a.v. kol [redacted] l.t.v. HPMV

DCBC, t.a.v. Hfd Dplg door middel van hardcopy en diskette

5 ATAF Vicenza, t.a.v. capt [redacted]

INTERN:

HMID

HACIV t.a.v. BCI

HAI

HBMA

MID-cel

Archief

MINISTERIE VAN DEFENSIE
MILITAIRE INLICHTINGEDIENST
Afdeling Inlichtingen

ONTWIKKELINGEN IN DE VOORMALIGE JOEGOSLAVISCHE FEDERATIE
01/98

(Afgesloten 071200 JAN 1998)

Conclusie/vooruitzicht

De etnische twisten in Bosnië-Herzegovina beginnen in 1998 op het niveau waarop zij in 1997 geëindigd zijn. Iedere daadwerkelijke vooruitgang in de geest van het vredesproces ontbreekt en iedere uiting van optimisme is ingegeven door politieke overwegingen.

De spanningen in Montenegro lopen op aan de vooravond van de overdracht van het presidentschap van Bulatovic aan Djukanovic. Politieke onrust ligt voor de hand.

Pogingen van de federale Joegoslavische autoriteiten om macht en invloed over te hevelen van het deelstaat- naar het federale niveau hebben tot doel de macht van de republieken in te perken. Dat zal leiden tot een verdere "Servisering" van Joegoslavië. Montenegro zal zich tegen die tendens verzetten, maar tevergeefs.

Er is sprake van een diepgaande richtingenstrijd onder de Kosovo-Albanezen. De invloed van "president" Rugova is tanende. Een intensivering van het verzet tegen de Servische onderdrukking, met als doel meer internationale aandacht voor de kwestie-Kosovo, ligt zeer voor de hand.

Bosnië-Herzegovina

Izetbegovic bekritiseert Bosnische Serviërs en Kroatië

De voorzitter van het Bosnische presidium, Izetbegovic (Moslim), heeft in een interview met een Montenegrijns weekblad verklaard te verwachten dat de Bosnische Serviërs zich in toenemende mate zullen afkeren van de "politiek van obstructie en blokkade die door hun politieke leiders wordt gevoerd". Om die reden toonde Izetbegovic zich optimistisch over de toekomst van Bosnië-Herzegovina, omdat die staat zou worden gedragen door een meerderheid van zijn inwoners. Overigens bekritiseerde hij het voorstel van buitengewone parallele betrekkingen tussen Kroatië en de Moslim/Kroatische Federatie (MKF) zoals dat door de Kroatische regering is gepresenteerd. Volgens Izetbegovic zou dat erop neerkomen dat de MKF een satelliet van Kroatië zou worden. Opmerkelijk was dat in het artikel ook gewag werd gemaakt van een Montenegrijns streven naar bijzondere betrekkingen met Bosnië-Herzegovina.

Het is verre van zeker dat de soevereiniteit van Bosnië-Herzegovina wordt gedragen door een meerderheid van zijn inwoners. De enige maal dat de Bosnische bevolking zich daarover heeft kunnen uitspreken, tijdens het referendum van 1991, werd dit referendum door de Serviërs geboycot. Gezien de opstelling van de Serviërs en Kroaten is het de vraag of zij ook nu achter een Bosnische eenheidsstaat staan. Het optimisme van Izetbegovic lijkt dan ook misplaatst. Zoals hij zelf al opmerkt, zijn ook de betrekkingen met Kroatië niet vrij van spanningen.

De vermelding van mogelijke betrekkingen tussen Montenegro en Bosnië-Herzegovina zijn vermoedelijk vooral toe te schrijven aan het streven van tenminste een deel van de Montenegrijnse politieke leiding onder toekomstig president Djukanovic om de soevereiniteit van Montenegro te benadrukken. Izetbegovic zal dit verwelkomen als een stap in de richting van verdere erkenning van Bosnië-Herzegovina en als een mogelijkheid om verdeeldheid te zaaien in het Servische kamp. De tegenstanders van Djukanovic zullen dat echter beschouwen als een nieuwe indicatie dat diens optreden de eenheid van Joegoslavië bedreigt.

Moslim/Kroatische Federatie

Silajdzic neemt stelling tegen Zubak

De Bosnische co-premier Silajdzic (Moslim) heeft fel uitgehaald naar het Kroatische lid van het Bosnische presidium Zubak. Deze had in een eerder interview met een Kroatisch tijdschrift onder meer verklaard dat hij het eenvoudiger vindt om met zijn Servische ambtgenoot Krajisnik tot overeenstemming te komen, dan met Izetbegovic. Bovendien had Zubak de Moslims ervan beschuldigd de geschiedenis te willen herschrijven, omdat zij nog niet tot een nationaal zelfbeeld zouden zijn gekomen. Impliciet beschuldigde Silajdzic de (Bosnische) Serviërs en Kroaten ervan nog steeds uit te zijn op de opdeling van Bosnië-Herzegovina. Hij riep de internationale gemeenschap op "een minimum aan gerechtigheid" uit te oefenen. Dergelijke incidenten blijven de kop opsteken. Hoewel met name in (Bosnisch-)Kroatische kringen momenteel pogingen worden gedaan om een meer gematigde indruk te wekken, blijft voor hen het belang van de "Kroatische natie" overwicht houden. Meer dan eens is gebleken dat wantrouwen jegens de Moslims en toenadering tot de Serviërs daarin voor de hand liggende ontwikkelingen zijn. Silajdzic vreest terecht dat de identieke belangen van (Bosnische) Serviërs en Kroaten de doodsteek kunnen zijn voor de eenheid van Bosnië-Herzegovina. Feit blijft dat, zo lang dergelijke kwesties de gemoederen in het Bosnische presidium en andere "gezamenlijke" instellingen blijven beheersen, de kans op interetnische samenwerking uiterst klein blijft.

Incidenten in en om Mostar

De afgelopen dagen is sprake geweest van een aantal incidenten in en om Mostar. Volgens Bosnisch-Kroatische media is een door Kroaten bewoond dorp ten zuiden van de stad door Moslims in brand gestoken. In west-Mostar is op 2 januari een bom ontploft. Eind vorig jaar zijn twintig grafstenen van Moslims op een kerkhof in het Kroatische deel van de stad vernield. Bovendien zouden door een radicaal-islamitische organisatie in de stad pamfletten zijn verspreid, die opriepen om de christelijke feestdagen te boycotten en de samenwerking met de Kroaten te beëindigen. Uit al deze meldingen blijkt dat de verhoudingen in Mostar, ondanks de bestuurlijke toenadering die de afgelopen weken was bereikt, nog gespannen zijn. De Kroaten willen, hoewel zij de verhoudingen met de Moslims en de internationale gemeenschap de laatste tijd niet nodeloos onder druk willen zetten, de exclusieve aanspraken op west-Mostar niet opgeven. De Moslims vrezen dat de opstelling van de Kroaten, evenals die van de Serviërs, hun eigen territoriale isolement zal bestendigen. Als gevolg van het wederzijdse wantrouwen, met name ook in Mostar, zal er ook in de nabije toekomst sprake blijven van wrijvingen tussen beide bevolkingsgroepen.

Bosnisch-Servische Republiek

Ivanic overlegt met Plavsic en Krajisnik

De persoon die door de Bosnisch-Servische president Plavsic is benoemd tot kabinetsformateur, Ivanic, heeft de afgelopen dagen besprekingen gevoerd met Plavsic en met haar belangrijkste rivaal Krajisnik. Na afloop van het overleg met Plavsic werd bekend gemaakt dat zij heeft ingestemd met een voorstel van Ivanic om in die regering ook vertegenwoordigers van de fracties in het Bosnisch-Servische parlement op te nemen. Overigens bleven beiden van mening dat de regering er een van nationale eenheid zou moeten zijn. Krajisnik en zijn belangrijkste bondgenoot, de leider van de Radicale Partij Poplasen, hebben echter verklaard absoluut niet te kunnen instemmen met de voorstellen van Ivanic. De taak waarvoor Ivanic staat, is hopeloos. Plavsic heeft gebruik gemaakt van haar recht een formateur te benoemen in de hoop daardoor invloed te houden op de regering, hoewel zij slechts over een klein aantal zetels in het parlement beschikt. De benoeming van Ivanic, die niet aan één der partijen is gebonden, en diens streven een nationaal kabinet van experts te benoemen, staan daarmee in rechtstreeks verband. Reeds bij voorbaat hadden de partijen van Poplasen en Krajisnik duidelijk gemaakt daarmee niet in te stemmen. Hoewel ook zij niet over een meerderheid in het parlement beschikken, zijn zij sterk genoeg om de vorming van een hen onwelgevallige regering te doorkruisen. Een belangrijke rol wordt gespeeld door de fractie van de belangrijkste Moslimpartij SDA, die door de verdeeldheid in het etnisch-Servische kamp de op één na grootste fractie vormt, alsmede die van de Bosnische tak van de Servische regeringspartij SPS. Aangezien de kans dat Ivanic met één van deze twee fracties tot overeenstemming komt klein is, moet worden aangenomen dat zijn formatiepoging zal stranden. Het feit dat Plavsic kennelijk bereid is een regering te aanvaarden die enigszins in overeenstemming is met de parlementaire krachtsverhoudingen vormt weliswaar een concessie aan haar rivalen, maar deze zal vermoedelijk onvoldoende zijn om tot overeenstemming te komen. Overigens zal ook de benoeming van een andere formateur weinig bijdragen aan een doorbraak in de impasse in de Bosnisch-Servische politieke top.

Colic waarschuwt voor verdeeldheid

De bevelhebber van de Bosnisch-Servische strijdkrachten (VRS), Colic, heeft gewaarschuwd dat het "onvolwassen en onverantwoordelijke" gedrag van leden van het Bosnisch-Servische parlement de slagkracht van de VRS aantast en daarmee de verdediging van de Bosnisch-Servische republiek (RS) ondergraaft. Hij stelde dat de VRS hun best zullen doen om de eenheid te bewaren. Deze uitspraak is opmerkelijk, omdat Colic zich in een eerder stadium juist afzijdig had gehouden in de machtsstrijd in de politieke top van de RS. Dit zou een politieke zaak betreffen, waarin de VRS geen partij wilde kiezen. In de praktijk tendeerde Colic, evenals de meerderheid van de korpscommandanten, toch in de richting van de tegenstanders van Plavsic, al heeft hij haar toch ook herhaaldelijk als opperbevelhebber van de VRS erkend. Hoewel ook de jongste uitspraak van Colic niet neerkomt op het kiezen van partij, kan deze toch worden gezien als een verkapt dreigement dat de VRS in het uiterste geval bereid is tot ingrijpen in de interne aangelegenheden van de RS, indien de eenheid van het land en het defensief vermogen in het gedrang zouden komen. Het meest voor de hand ligt dat een dergelijk ingrijpen ten gunste van de tegenstanders van Plavsic zou uitvallen.

Joegoslavië

Montenegro

Gemoederen in Montenegro raken verhit

De Montenegrijnse president Bulatovic, die op 15 januari a.s. zijn functie moet overdragen aan zijn rivaal, de huidige Montenegrijnse premier Djukanovic, zegt er rekening mee te houden dat hij onmiddellijk na de machtsoverdracht zal worden gearresteerd. Daarmee zou Djukanovic zijn meest machtige concurrent buitenspel willen zetten. Om die reden zei Bulatovic een lijfwacht te hebben samengesteld. Hij benadrukte dat hij ook na zijn aftreden in Montenegro wil blijven om oppositie te bieden aan Djukanovic, die hij ervan beschuldigde een "politiestaat" te willen vormen. Hij trok een vergelijking tussen het separatisme van Slovenië in 1990 en dat van Montenegro in 1998. Djukanovic op zijn beurt heeft verklaard dat Bulatovic Montenegro chanteert en aanstuurt op een burgeroorlog. Zijn aanhangers hebben verklaard voorbereidingen te treffen voor de vorming van een "democratisch verzetsfront" tegen de aanhangers van Bulatovic. Vice-voorzitter Vucelic van de Servische regeringspartij (de SPS van federaal president Milosevic), heeft verklaard dat de SPS de inauguratie van Djukanovic mogelijk niet zal bijwonen.

Los van de vraag of het vermoeden van Bulatovic gegrond is of niet, vormt zijn uitspraak een nieuwe indicatie dat hij zich niet zonder meer wil neerleggen bij zijn nederlaag in de presidentsverkiezingen van enkele weken geleden. Hoewel hij zijn vreedzame intenties benadrukt, schept hij een klimaat waarin confrontaties tussen zijn mede- en tegenstanders waarschijnlijk worden. Het is dan ook niet zonder meer een gegeven dat de "oppositie" waarvan Bulatovic gewag maakt, uitsluitend betrekking heeft op parlementair optreden. Uit de uitspraak van Vucelic kan worden opgemaakt dat de sympathie van de Serviërs, en zeker die van Milosevic, nog steeds aan de zijde van Bulatovic ligt. In een eerder stadium had Bulatovic reeds aangekondigd op 15 januari zijn mandaat niet af te zullen staan aan Djukanovic, maar aan het Montenegrijnse volk, kennelijk in de hoop nieuwe presidentsverkiezingen af te dwingen. Uit de reactie van Djukanovic blijkt in ieder geval dat deze bevreesd is voor buitenparlementaire acties van Bulatovic-aanhangers, die de stabiliteit van Montenegro zullen aantasten.

Vice-premier zinspeelt op onafhankelijkheid

Volgens een Frans dagblad heeft de Montenegrijnse vice-premier Vukovic verklaard dat een referendum over de onafhankelijkheid van Montenegro tot de mogelijkheden behoort. Volgens Vukovic zou dit noodzakelijk zijn als Servië volhardt in het doorkruisen van de Montenegrijnse politiek ten gunste van een Joegoslavische eenheidsstaat. Hij zei dat beide Joegoslavische deelstaten gemeenschappelijke belangen blijven houden, maar dat deze voordelen voor de Montengrijnen onvoldoende zijn als zij geen beschikking meer hebben over een eigen staat. Montenegro voelt zich op grond van het grote verschil in oppervlakte en inwonertal vaak inferieur aan Servië. Dit gevoel is versterkt door de arrogante opstelling van veel Serviërs, maar ook door de internationale sancties tegen Joegoslavië. Vele Montenegrijnen hebben het gevoel gestraft te zijn (en nog te worden) voor wandaden die door Serviërs zijn uitgevoerd. Daarbij komt dat Servië en Montenegro in economisch opzicht uiteenlopende belangen hebben. Waar Montenegro een toekomst ziet in handel en toerisme, waardoor betere contacten met het Westen van belang zouden zijn, oriënteert Servië zich primair op de andere voormalig communistische landen in de regio. Djukanovic heeft zich opgeworpen tot de belangrijkste kampioen van de Montenegrijnse belangen. Dit heeft hem in conflict gebracht met de Servische en federale autoriteiten, maar ook met dat deel van de Montenegrijnse politieke top dat de banden met Servië

[REDACTED]

niet onder druk wil zetten. In tegenstelling tot zijn plaatsvervanger en medestander Vukovic (indien het Franse bericht juist is) heeft Djukanovic nog nooit gezinspeeld op mogelijke afscheiding van Joegoslavië. Hij weet dat dit voor Servië een onaanvaardbare provocatie zou zijn. Servië heeft Montenegro nodig voor toegang tot de zee en voor steun in de pretentie dat Joegoslavië de erfopvolger is van de oude Federatie. Servië zal dan ook nooit instemmen met de afscheiding van Montenegro. Dat Vukovic daarop nu toch zinspeelt, speelt in feite zijn tegenstanders in de kaart. Zij kunnen op dergelijke uitspraken wijzen om te argumenteren dat het politieke optreden van Djukanovic c.s. de integriteit van Joegoslavië ondergraaft.

Relatie Federatie en Republieken onderwerp van discussie

Op diverse gebieden zijn recentelijk de Montenegrijnse betrekkingen met de federale autoriteiten onder druk komen te staan. Naar aanleiding van de klacht die Bulatovic ingediend had bij het Federale Grondwettelijk Gerechtshof, nam de Montenegrijnse Assemblee een resolutie aan die stelde dat het juridische systeem van de FRJ ernstig verstoord is. Hierop verklaarde op 25 december de procureur-generaal van de FRJ Jokanovic dat deze resolutie geen rekening had gehouden met het basisprincipe van machtsverdeling in de vorm van trias politica. Alleen de federale juridische autoriteiten zijn volgens Jokanovic bevoegd om te beslissen over federale wetten. Hij voelde zich dan ook niet gebonden door de resolutie. Jokanovic vroeg daarnaast aan het Grondwettelijk Gerechtshof van Montenegro om de beslissing dat de Djukanovic-DPS fractie de wettige opvolger is van de oude DPS, op te schorten. De opmerkingen van Jokanovic leidden vervolgens op 27 december tot felle veroordelingen vanuit het Djukanovic-kamp. De voorzitter van het Montenegrijnse Grondwettelijk Gerechtshof, Vukotic, stelde dat Jokanovic geen recht van spreken heeft, omdat de presidentsverkiezingen van Montenegro volgens een republikeinse wet (kieswet Montenegro) zijn uitgevoerd. Ook de Montenegrijnse minister van Justitie Lalicevic nam in een brief aan Jokanovic een dergelijk standpunt in. In oppositiekringen in Belgrado (Drago Hiber, GSS) sprak men reeds van pogingen van het Milosevic-regime om de noodtoestand te kunnen uitroepen in Montenegro.

Ook op economisch gebied bestaan er twistappels. Een hooggeplaatste adviseur van het Montenegrijnse Agentschap voor Herstructurering van de Economie, Medojevic, verklaarde recent dat Montenegro zelfstandig lid wil worden van het IMF. Hij reageerde hiermee op de eerdere beslissing van het IMF om de vernieuwde toetreding van de FRJ wederom met een half jaar uit te stellen. De voormalige gouverneur van de Centrale Bank van de FRJ (NBK) Avramovic zag eveneens mogelijkheden voor een dergelijke zelfstandige toetreding, maar vond het meer een onderwerp voor internationale discussie.

Terwijl de Djukanovic medestanders in Montenegro pogingen doen hun onafhankelijkheid van de bevoegdheden van de federale autoriteiten te verminderen, worden in Belgrado pogingen ondernomen om deze bevoegdheden juist te versterken. Het ministerie van Informatie van de FRJ heeft op 25 december een plan gelanceerd om een federale radio- en televisie organisatie op te richten. Ter ondersteuning hiervan werd tevens een Associatie van Journalisten van Joegoslavië (SNJ) opgericht, die vanzelfsprekend bovenstaand voorstel steunde. Ook binnen het parlement van de FRJ worden pogingen ondernomen om de positie van het Milosevic-regime te verstevigen. Zo vond op 20 december een sessie van de Kamer der Burgers plaats. De Bulatovic-aanhangers binnen de DPS fractie kondigden aan een aparte fractie te vormen, waardoor 12 van de 20 DPS zetels naar de Bulatovic-fractie en 8 naar de Djukanovic-fractie gingen. Alsof dit nog niet genoeg was, werden vier zetels van een Montenegrijnse oppositiepartij (NSCG, onder leiding van Novak Kilibarda) afgenomen en aan een Milosevic medestander binnen deze partij (Bozidar Bojovic) gegeven, waardoor deze nu over 8 zetels beschikt. Bij deze ongebruikelijke daad baseerde men zich op een uitspraak van het Federaal Grondwettelijk Gerechtshof dat Novak Kilibarda niet de NSCG vertegenwoordigt. Door deze acties kan het Milosevic-regime beschikken over een tweederde meerderheid in deze kamer van het federale parlement. Ook vond er nog een herverdeling van de oude Zajedno-zetels plaats, waardoor de SPO haar aantal zetels zag stijgen. Deze actie ging vanzelfsprekend gepaard met protesten van de andere voormalige Zajedno-partijen DS en GSS.

Na de (her)verdeling van de zetels kostte het geen moeite om het federale budget voor 1998 door de Kamer der Burgers te loodsen. Het budget kon echter niet door de Kamer der Republieken worden geloodst, omdat de nieuwe Servische Assemblee nog niet hun 20 afgevaardigden voor deze kamer heeft genomineerd. Volgens de grondwet van de FRJ moet het budget vóór maart 1998 door beide kamers zijn aangenomen op straffe van ontbinding van het parlement.

[REDACTED]

Overigens moet worden onderstreept dat de pogingen van het federale niveau om de macht van de deelrepublieken in te perken, niet uitsluitend moeten worden gerelateerd aan de kwestie-Montenegro. Sinds zijn verkiezing tot federaal president bevindt Milosevic zich in een situatie dat de presidenten van de deelrepublieken, ook de hem loyale Servische president Milutinovic, op papier over meer macht en invloed beschikken dan hijzelf. Dat is voor hem een onwenselijke situatie. Derhalve doet hij pogingen om bevoegdheden over te hevelen van het republieks- naar het federale niveau. Gezien de grotere omvang van Servië ten opzichte van Montenegro zou een dergelijke tendens uiteraard neerkomen op een verdere "Servisering" van de Federatie.

Kosovo

VJ zal zich afzijdig houden in Kosovo

De bevelhebber van de Joegoslavische Strijdkrachten (VJ) in de voormalig autonome provincie Kosovo, Samardzic, heeft verklaard dat de onlusten in Kosovo een politieke aangelegenheid betreffen. Volgens Samardzic zal de VJ zich daarin niet mengen, tenzij het leger aangevallen wordt. Hij stelde dat de betrekkingen met de meerderheid van de Kosovo-Albanezen uitstekend zijn, waarmee hij kennelijk impliceerde dat de onlusten slechts worden gesteund door een radicale minderheid. In eerste instantie is deze uitspraak een aanwijzing dat de veiligheidsdiensten in Kosovo, die in tegenstelling tot de VJ vooral onder de Servische autoriteiten ressorteren, de situatie in Kosovo volledig onder controle hebben. Zij dient daarnaast ook om te onderstrepen dat de VJ zich een a-politiek lichaam acht, in tegenstelling tot het voormalige Joegoslavische Volksleger. Om soortgelijke reden had de CGS van de VJ, Perisic, eind 1996 aangekondigd dat het leger zich afzijdig zou houden bij de betogingen in Belgrado. Evenmin als toen is er nu reden om in de uitspraak van Samardzic een verkapte vrijbrief aan de opstandige Kosovo-Albanezen te zien. Er kan geen twijfel aan bestaan dat de Servische/Joegoslavische autoriteiten, indien zij de inzet van legereenheden als de enige mogelijkheid beschouwen om de situatie in Kosovo onder controle te houden, op de volledige loyaliteit van de VJ kunnen rekenen.

Bukoshi roept op tot verandering in leiderschap en tactiek.

De "premier" van de Kosovo-Albanese regering in ballingschap, Bukoshi, heeft in een Albanees tijdschrift gesteld dat "de leiding" over de Kosovo-Albanezen de noodzakelijke veranderingen in personeel of politiek moet doorvoeren. Hij zei dat het tijd is voor nieuwe, energieke personen en dat "de leiding moet ophouden met dromen". Overigens beschuldigde Bukoshi de internationale gemeenschap ervan de Servische onderdrukking in Kosovo slechts in rituele bewoordingen te veroordelen. Als er al sprake is van vooruitgang in de internationale agenda met betrekking tot Kosovo, dan is deze volgens Bukoshi volledig toe te schrijven aan de protesten van de Albanese studenten in Kosovo. Hoewel hij niet met name genoemd wordt, bevat deze uitspraak van Bukoshi ferme kritiek op de "president" van de Kosovo-Albanezen, Rugova. Dat is opmerkelijk, omdat Bukoshi tot dezelfde partij behoort als Rugova (LDK) en naast regeringsleider, ook reeds geruime tijd lid is van het hoofdbestuur van de partij. Zijn uitspraak vormt een nieuwe aanwijzing dat er sprake is van een diepgaande richtingsstrijd onder de Kosovo-Albanezen. Velen, zowel binnen als buiten de LDK, zijn van mening dat het geweldloze verzet en de pogingen Kosovo op de internationale agenda te krijgen, twee van de kernpunten van het beleid van Rugova, onvoldoende resultaat hebben opgeleverd. Sommigen bepleiten tegen die achtergrond een dialoog met het Servische bewind, maar de overgrote meerderheid van de Kosovo-Albanezen geeft in woord en daad aan meer heil te zien in intensivering van het verzet, hetzij door demonstraties, hetzij door gewapende acties. Bukoshi lijkt ook voor dat streven te pleiten. Daarbij moet worden opgemerkt dat hij als LDK-lid en premier in belangrijke mate mede-verantwoordelijk is voor het tot nu toe gevoerde beleid. Het heeft er alle schijn van dat hij vooral probeert zijn positie te waarborgen als het komt tot een scheuring in de LDK. Overigens blijkt uit de door hem gebezigde bewoordingen tevens dat één van de belangrijkste overwegingen voor de opvoering van het actieve verzet is gelegen in de hoop de internationale gemeenschap te dwingen meer aandacht te besteden aan de kwestie-Kosovo.